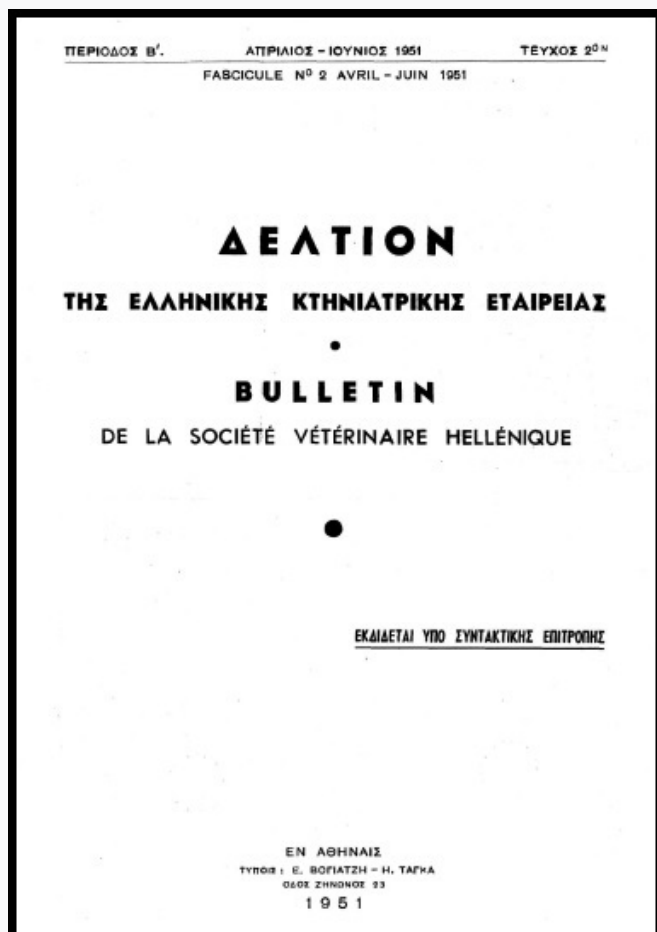

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 2, No 2 (1951)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ (ΝΤΟΠΙΝ) ΩΣ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΚΙΝΝΑΣ

doi: [10.12681/jhvms.17451](https://doi.org/10.12681/jhvms.17451)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΚΙΝΝΑΣ Κ. Σ. (1951). ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ (ΝΤΟΠΙΝ) ΩΣ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 2(2), 72–78. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17451>

- 22) Prevot A., Rossi P.: Recherches sur trois souches de clostridium Botulinum D. Bul. Acad. Vét. France, 1948, p. 386.
- 23) Prevot A.: Recherches sur la toxine, l'anatoxine et l'antitoxine de clostridium Botulinum D. Bul. Acad. Vét. France, p. 390.
- 24) Prevot A., Brygoo E.: Etude de la première souche française de clostridium Botulinum D. An. Inst. Past. 1950, t, 78, p. 274.
- 25) Prevot A., Brygoo E.: Recherches sur la toxine l'anathxine et l'antitoxine botuliques après contact avec la substance nerveuse. An. Inst. Past. 1950, t. 79, p. 1.
- 26) Prevot A., Huet M., Tardieu P.: Etude de vingt-cinq foyers de botulisme animal. Bul. Acad. Vét. France, 1950, p. 481.
- 27) Simmons J. S., Gentzkow C. J.: Laboratory Methods of the United States Army. 1944.
- 28) Urbain, Cabret, Chaillot.: La paraplégie infectieuse de la jument. Rev. Vét. Mil. Decembre 1928.
- 29) Van Dorssen.: Sur l'étiologie de la gourme. An. Med. Vét. 1942. p. 91.
- 30) Willems G.: Au sujet de la nature du mal d'Aiseau (identité probable de cette affection et du botulisme du cheval). Acta Biol. Belg. 1941, p. 356. Anal. in B.I.P. 1944, p. 244.
- 31) Willems G.: Le botulisme du cheval en Belgique. An. Mes. Vet. 1942, p. 33-44.

**ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ (ΝΤΟΠΙΝ) ΩΣ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ**

Ὑπό

Δρος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Σ. ΚΙΝΝΑ

Χημικοῦ καὶ Κτηνιάτρου

Ἐπιθεωρητοῦ Ἀστυκτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας

Τὸ γεγονός ὅτι τὸ Ντόπιν ἀπησχόλησε τὰς νομοθεσίας ἄλλων Κρατῶν, εἰς τὰ ὁποῖα διενεργοῦνται Ἴπποδρομαίαι καὶ ἐλήφθησαν ἀπαγορευτικὰ μέτρα χρήσεως αὐτῶν καὶ αὐστηραὶ ποινικαὶ διώξεις, ἀξίζει, φρονοῦμεν, τὸν κόπον ν' ἀπασχολήσῃ καὶ παρ' ἡμῖν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν περὶ τὰς Ἴπποδρομίας στρεφομένων.

Ποῖν εἰσέλθωμεν εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐν γένει διενεργείας καὶ τοῦ ἐλέγχου παρακολουθήσεως καὶ ἀνιχνεύσεως τῶν Ντόπιν, πρέπει νὰ δώσωμεν ἕναν σαφῆ ὁρισμὸν τῆς λέξεως «Doping» ἣτις εἶναι λέξις Ἀγγλικῆ καὶ σημαίνει: Ὑπὸ μὲν τὴν στενὴν ἔννοιαν, τὴν χρῆσιν διαφόρων φαρμάκων, φυτικῶν ἐκχυλισμάτων ἐκ χημικῶν προϊόντων καὶ παρασκευασμάτων αὐτῶν, ἅτινα ἔχουσι τὴν ιδιότητα εἰσαγόμενα εἰς τὸν ὄργανισμὸν τῶν

ἵππων τοῦ Ἴπποδρόμου νὰ προξενοῦν τοιαύτην ἐνέργειαν, ὥστε ὅτε μὲν νὰ ὑφίστανται μίαν παροδικὴν διεγερτικὴν αὔξησιν, ὅτε δὲ παροδικὴν μείωσιν τῆς δυναμικῆς ἱκανότητος τῆς προερχομένης ἐκ τῆς φυσιολογικῆς καταστάσεως τοῦ ἵπου. Ὑπὸ τὴν εὐρύτεραν δὲ ἔννοιαν θεωροῦνται καὶ ἄλλα ὡς τοιαῦτα μέσα, ὅπως εἶναι τὰ μηχανικὰ (ἐκτὸς τοῦ μαστιγίου καὶ πτεροιστήρος) καὶ τὰ ἠλεκτρικὰ τοιαῦτα (ἠλεκτρικαὶ στῆλαι ὑπὸ τὴν σέλλαν). Σήμερον ἀπαγορεύεται ἀκόμη καὶ ἡ χρῆσις τῶν ἄλλοτε εὐχαρίστως χορηγουμένων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ὅπως τὸ κονιάκ, σαμπάνια, οὐίσκι κλπ. πρὸ τοῦ τρεξίματος τῶν ἵππων καὶ τοῦτο διότι ἠδύναντο εὐκόλως νὰ ἀναμιχθοῦν μετ' αὐτῶν καὶ διάφορα ἄλλα ἰσχυρῶς δρῶσαι διεγερτικαὶ οὐσίαι.

Μεταξὺ τῶν οὐσιῶν αἴτινες συνήθως εἰς ἐλαχίστας ποσότητας εἰσαγόμεναι εἰς τοὺς ἵπους προκαλοῦσι μίαν τεχνικὴν αὔξησιν ἢ μείωσιν τῆς ἱκανότητός των καὶ εἰς μεγάλην κλίμακα ἐν χρήσει τιθέμεναι εἰς τοὺς ἵπους τοῦ Ἴπποδρόμου εἶναι διάφορα εἶδη τῶν ἀλκαλοειδῶν, ὡς καφεΐνη, κοκαΐνη, ἠρωΐνη, στρουχίνη, ἀτροπίνη, κινίνη, μορφίνη, ἠοσκίνη, κλπ. Ἡ χρῆσις τῶν φυτικῶν ἀλκαλοειδῶν οὐσιῶν εἰς τοὺς ἵπους ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἐν Ἀμερικῇ διὰ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ κόκκα, ἅτινα μασοῦν οἱ Ἰνδιάνοι καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ Ἀμερικανοὶ ἐγένοντο προσεκτικοὶ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτων καὶ χρησιμοποίησίν των κατὰ τοὺς ἵππικοὺς ἀγῶνας (1896) καὶ κατόπιν τῶν γενομένων σχετικῶν καταγγελιῶν.

Περὶ τὸ 1900 εἰσῆχθησαν ὑπὸ Ἀμερικανῶν προπονητῶν καὶ εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Ἴπποδρόμια (Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Αὐστρίαν, Οὐγγαρίαν, Ρωσσίαν καὶ Γερμανίαν) ἡ χρῆσις τῶν ἀλκαλοειδῶν αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἐγένετο τοιαύτη κατάχρησις, ὥστε νὰ γίνουν ἀντιληπτὰ καὶ εἰς τὸ κοινὸν ἐκ τῶν ὅλως ἀπροόπτως ἐμφανιζομένων ἀποτελεσμάτων τῶν διαγωνιζομένων ἵππων καὶ νὰ ληφθοῦν ἀπέναντι τούτων μέτρα αὐστηροῦ ἐλέγχου καὶ παρακολουθήσεως, τεθῶσιν ἀπαγορευτικὰ μέτρα καὶ φραγμοὶ διὰ νομοθετικῆς ὁδοῦ μὲ αὐστηρὰν ποινικὴν δῶξιν.

Οὕτω βλέπομεν τὸ πρῶτον ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1903 νὰ κατατίθεται εἰς τὸ Κοινοβούλιον Νόμος, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις διεγερτικῶν μέσων εἰς τοὺς ἵπους τῶν Ἴπποδρομιῶν, ὁμοίας δὲ νομοθετικὰς διατάξεις νὰ ψηφίζονται κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ εἰς τὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας, ὡς εἰς Αὐστρίαν, Γαλλίαν, Βέλγιον, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1904 εἰς τὴν Γερμανίαν, διατάξεις συμπεριληφθεῖσαι εἰς τὸν Κανονισμὸν τοῦ Κώδικος περὶ λειτουργίας τῶν Ἴπποδρόμων.

Κατὰ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Γερμανικοῦ Κώδικος περὶ Ἴπποδρόμων § 1 σκοπὸς τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν Ἴπποδρόμων εἶναι ἡ προαγωγή τῆς Γερμανικῆς Ἴπποπαγωγῆς διὰ διαγωνισμοῦ τῶν φυσικῶν παρα-

γωγικῶν ἱκανοτήτων καὶ προτερημάτων τοῦ ἵππου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀνευρίσκονται οἱ καλλίτεροι ἵπποι, οἷτινες καὶ χρησιμαποιοῦνται καταλλήλως πρὸς ἀναπαραγωγὴν.

Τὰ Ντόπιν ὅμως ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ παραβλάπτωσι τὴν ἵπποπαραγωγὴν ἀπὸ διττῆς ἀπόψεως, ἅφ' ἑνὸς μὲν διότι οἱ ἵπποι διὰ τῶν διεγερτικῶν μέσων προξενοῦσι ὑπερέντασιν τῶν δυναμεῶν των καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου καταρρίπτουσι τὴν ἀξίαν καλλιτέρου ἵππου εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἅφ' ἑτέρου δὲ διότι ἐπιφέρει βλάβας τόσον εἰς τὸν ὄργανισμὸν τοῦ ἵππου, ὅσον καὶ διότι ἐπιδρᾷ βλαβερῶς ἐπὶ τῆς ἀναπαραγωγικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος. Ἡ βλαβερὰ ἐνέργεια τῶν Ντόπιν ἐπεκτείνεται διὰ τῆς προσβολῆς τοῦ διεγερτικοῦ μέσου ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ διὰ τῆς ὑπερεντάσεως τῶν παραγωγικῶν αὐτοῦ δυνάμεων πλήττονται ἐπιβλαβῶς τὰ διάφορα ὄργανα τοῦ σώματός των.

Ἡ χορήγησις τῶν διεγερτικῶν τούτων μέσων διενεργεῖται κατὰ τρόπον βεβαίως, ὥστε ὅσον τὸ δυνατόν νὰ διαφεύγη τὴν προσοχὴν τῆς δημοσίας τάξεως. Τὸ ἐν γένει ντοπάρισμα τῶν ἵππων διὰ τὴν ἐν γένει ἐνέργειαν καὶ ἐπίδρασιν τοῦ Ντόπιν ἀπαιτεῖ μεγάλην ἐξάσκησιν καὶ συναντᾷ δυσκολίας, καθ' ὅσον πρέπει ταυτοχρόνως νὰ ἀποφεύγωνται, ὅσον τὸ δυνατόν, διάφορα ἐκδηλωτικὰ προδοτικὰ σημεῖα· ἐκλέγεται δηλαδὴ ἐνταῦθα ὁ καλλίτερος τρόπος ἐνεργείας καὶ ὑπολογίζεται ταυτοχρόνως ὁ χρόνος καὶ ὁ βαθμὸς ἐπενεργείας αὐτῶν.

1) Ἡ ἐνέργεια ἐν σχέσει πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὸ χρονικὸν σημεῖον προσδιορίζεται ἀσφαλέστερον διὰ τῆς ὑποδορεῖου ἐνέσεως, ἐν τούτοις εἰς τὸ σημεῖον τῆς γενομένης ἐνέσεως παρουσιάζεται εὐκόλως μία φλύκταινα ἢ μία τοπικὴ ἐφίδρωσις, αἵτινες ἀφήνουσι καταφανεῖς ἐκδηλώσεις· ἐπὶ πλέον δὲ πρέπει νὰ διενεργηθῇ ὅταν οἱ ἵπποι εὐρίσκονται ὀλίγον τι πρὸ τοῦ τρεξίματος ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Ἰπποδρόμου, ὅποτε πολὺ δυσκόλως δύνανται νὰ ἀποφύγωσιν τὴν προσοχὴν τῶν θεατῶν.

2) Ἡ διὰ τοῦ στόματος εἰσαγωγή τῶν Ντόπιν εἰς τοὺς εὐαίσθητους θερμοαίμους ἵππους εἶναι δύσκολος, ἕφ' ὅσον ταῦτα χορηγοῦνται ὑπὸ μορφὴν καταλλήλου γευστικῆς οὐσίας ἐν εἶδει σακχαροπύκτου συσκευασίας. Πολὺ δυσκολώτερον ὅμως καθίσταται ἢ διὰ τοῦ στόματος χορήγησις, διότι κατ' αὐτὴν πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἐνέργεια ἢ μᾶλλον τὸ σημεῖον τῆς διεγέρσεως κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τρεξίματος. Ἐὰν ἡ ἐνέργεια δράσῃ πρὸ ἢ μετὰ τὸ τρέξιμο τότε δύνανται νὰ γίνωσι καταφανῆ τὰ σημεῖα τῆς ἀνησυχίας ἢ διεγέρσεως τοῦ ἵππου. Ἀπαιτεῖται δηλαδὴ ἐνταῦθα μεγάλη ἐξάσκησις, πείρα καὶ πράξις, ἰδίως δὲ προπειράματα πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς διὰ τοῦ στόματος εἰσαγωγῆς τῶν Ντόπιν εἰς τοὺς ἵππους, ἵνα ἡ δρασὶς ἐνεργήσῃ τὴν κατάλληλον ὥραν.

3) Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Ντόπιν εἶναι ἢ διὰ τοῦ πρῶκτου εἰσαγωγῆ,

ἀλλὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἐκκένωσις τοῦ ἐντέρου ἐκ τῶν κοπράνων, ἵνα γίνῃ εὐκόλως ἡ ἀπορρόφησις τῶν ὑπὸ μορφῆν ὑποθέτων εἰσαγομένων μέσων. Ἡ ἐνέργεια ὅμως διὰ τοῦ τρόπου τούτου προκαλεῖ ἐρεθισμόν τοῦ ἐντέρου καὶ συνεπείᾳ τούτου οἱ ἵπποι ἀρχίζουσι νὰ ἀνησυχῶσι νὰ περιστρέφωσι τὴν οὐρὰν, νὰ ὠθοῦνται πρὸς τὰ ἔμπροσθς καὶ νὰ λακτίζουν.

Ποῖον ἐκ τῶν τριῶν τούτων τρόπων ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως ἡ χρῆσις τῶν Ντόπιν προτιμᾶται, δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστόν. Ἐκ τῆς ἐπενεργείας καὶ ἐπιδράσεως τῶν Ντόπιν δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ἡ διὰ τοῦ πρῶτου εἰσαγωγή ἐνέχει ὀλιγωτέραν σημασίαν, περισσότερον δὲ ἡ διὰ τοῦ στόματος καὶ τῆς ἐνέσεως, ὁπότε εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τῆς εἰσαγωγῆς διὰ τοῦ στόματος, ἐκτὸς τῆς γευστικῆς οὐσίας, χορηγοῦνται ταῦτα ὑπὸ εὐληπτον ἄρεστίην μορφῆν εἰς τοὺς ἵππους καὶ μὴ εὐκόλως ἀντιληπτῆς, ὡς τοιαύτη δὲ ἀναφέρεται ἡ εἰσαγωγή οὐσιῶν ἐντὸς κοίλου καρότου. Περισσότερον ὅμως συνήθως ἐν χρήσει δέον νὰ θεωρηθῇ ἐνταῦθα ἡ δι' ἐνέσεων εἰσαγωγή τῶν Ντόπιν, καθ' ἣν ἡ ἐνέργεια τῆς δόσεως καὶ ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἀποτελεσματικῆ, ἀπαιτεῖται ὅμως μεγάλη ἐπιδεξιότης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ τις ἀντιληπτός, ἔτι δὲ νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης δυνάμενα νὰ ἐμφανισθοῦν σημεῖα ἐκδηλώσεως τοπικῶν ἀντιδράσεων, ἐφ' ὧν σημείων ἐγένετο ἡ ἐνεσις. Τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων συνήθως δύνανται νὰ γίνωσι αἱ ἐνέσεις καὶ νὰ καλυφθῶσιν αὐταὶ εἶναι τὰ κάτωθι τῆς σέλλας καὶ τῆς χαιτῆς κείμενα μέρη τοῦ σώματος τοῦ ἵππου

Ἐπὶ γενομένων πειραμάτων τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀλκαλοειδῶν Ντόπιν εἰς τοὺς ἵππους τῶν Ἴπποδρόμων διὰ τῶν τριῶν ἀνωτέρω τρόπων πρὸς ἐπίτευξιν διαφόρων εἰδικῶν κλινικῶν συμπτωμάτων καὶ διάγνωσιν τῶν Ντοπαρισμένων ἵππων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμπτωμάτων αὐτῶν, ἀπεδείχθησαν ὅτι ταῦτα δὲν δύνανται μετ' ἀπολύτου ἀσφαλείας νὰ δώσωσι θετικὰ ἀποτελέσματα. Αἱ εἰς τὸ Χημικὸν Ἰνστιτούτον τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Βερολίνου γενομένη ἀναλύσεις ἐφ' ὅλων τῶν Ντοπαρισθέντων ἵππων εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀπέδωσαν θετικὸν ἀποτέλεσμα. Ἡ δειγματοληψία ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Χημικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Βερολίνου «περὶ λήψεως σιέλου καὶ ἰδρωτός».

Ἐπομένως ἡ τελικὴ καὶ θετικωτέρα διάγνωσις περὶ Ντοπαρίσματος τῶν ἵππων τοῦ Ἴπποδρόμου δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ χημικὴ ἀνάλυσις τῶν ἐκκρίσεων καὶ ἐκκριμάτων τῶν ἵππων.

Ἡ διὰ χημικῆς ἀναλύσεως μέθοδος τῆς ἀνιχνεύσεως τῶν Ντόπιν συναντᾷ καὶ αὕτη πλείστας ὄσας δυσκολίας. Κατὰ τὴν πρᾶξιν καὶ τὸν πειραματισμὸν τῶν εἰδικῶν ἐργαστηρίων γεννῶνται διάφορα προβλήματα

ἦτοι, ἐκτὸς τοῦ τρόπου δειγματοληψίας καὶ τῶν διαφορῶν ἀντιλήψεων ἐπὶ τῆς λήψεως διαφορῶν δειγμάτων ἐκ τῶν ἐκκρίσεων καὶ ἐκκριμάτων τοῦ ἵππου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων μεθόδων εἰδικῶν ἀντιδράσεων διασήμεων Καθηγητῶν, τῶν ὁποίων τὸ σύστημα ἀναλύσεων τηρεῖται μυστικόν, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ οἱ ντοπαρισταὶ λαμβάνουσι γνῶσιν τοῦ τρόπου διενεργείας ἐλέγχου τῶν Ντόπιν. Ἐν τούτοις ὁμως παρατηροῦνται μεταξὺ τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων τὰ τιθέμενα συστήματα ἀναλύσεως τοῦ ἔξεταστικοῦ ὕλικου, ὅτι μεταξὺ τῶν γενικῶν ἀντιδράσεων π.χ. τῶν ἀλκαλοειδῶν νὰ παρουσιάζονται οὐσίαι καὶ εἰς τὴν φυσιολογικὴν ιδιότητα τῶν ἐκκρίσεων τοῦ ἵππου.

Διὰ ταῦτα πρέπει τις νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικὸς εἰς τὴν ἀποδοθεῖσαν ἄλλοτε ὡς μοναδικὴν μέθοδον ἀνιχνεύσεως τῶν Ντόπιν ὠρισμένων Καθηγητῶν ὡς εἰδικῶν, ἦν καὶ σήμερον ἀσπάζονται, διότι ἀπεδείχθησαν προϊόντος τοῦ χρόνου ὑπὸ ἄλλων Καθηγητῶν αἱ ἀντιλήψεις αὐταὶ σφαλεραί. Οὕτω Καθηγητῆς τις πρεσβεύει ὅτι ἡ ἀντίδρασις τῶν ἀλκαλοειδῶν ἐν τῷ σιέλῳ δέον νὰ θεωρητῆ ἀσφαλῆς καὶ ἀποτελεσματικὴ. Ἄλλοι Καθηγηταὶ ἔρευνήσαντες καλλίτερον τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι ὅμοιαι ἀντιδράσεις πρὸς τὰς τῶν ἀλκαλοειδῶν ἐν τῷ σιέλῳ τοῦ ἵππου δύνανται νὰ παρουσιασθοῦν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ λευκομαϊνῶν καὶ πτωμαϊνῶν. Αἱ ιδιότητες αὐταὶ τοῦ σιέλου δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ εἰς ὅμοιον ζῶον, ἀλλὰ κυμαίνονται ἐντὸς ὠρισμένων ὁρίων, ἦτοι ἀνήκουσιν αὐταὶ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Staedeler εἰς τὸν σιελόν τῶν κερασφόρων βοοειδῶν ἀνιχνευθέντα σώματα λευκίνης καὶ ξανθίνης καὶ ὑπὸ τοῦ Houdas εἰς τὸν σιελόν τοῦ ἵππου ἀνιχνευθεῖσαι χολίνη καὶ βεταΐνη Gautier.

Ἐπίσης ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν γενικῶν ἀντιδράσεων τῶν ἀλκαλοειδῶν δύνανται νὰ παρουσιάσουν παθολογικαὶ ἀλλοιώσεις τοῦ στόματος τοῦ ζώου, ἢ ὑπολείμματα ἀποσυντεθειμένων τροφῶν, ἢ τροφῶν περιεχοσῶν ἀλκαλοειδῆ ὡς π.χ. φυτὰ ἅτινα συναντῶνται εἰς τὸ χόρτον.

Ἐπομένως εἰς τὸν σιελόν φυσιολογικῶς μὴ Ντοπαρισθέντων ἵππων πρέπει τις νὰ ὑπολογίσῃ τὴν παρουσίαν τῆς πτωμαϊνης (λευκομαϊνη Gautiers) καὶ τὰ φυσικὰ ἐκ τῆς τροφῆς ἀλκαλοειδῆ τῶν ὁποίων ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τὰ ἀλκαλοειδῆ Ντόπιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀντιδράσεως τῶν ἀλκαλοειδῶν εἶναι δύσκολος.

Παρὰ διαφορῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων τονίζεται ἡ ἐφαρμογὴ νέου συστήματος ἐρευνητικῆς μεθόδου τῶν Ντόπιν, ἐκτὸς δηλαδὴ τῶν τιθεμένων ὑπ' ὅψιν ἀλκαλοειδῶν, ἐπίσης καὶ μερικῶν μέχρι σήμερον περιγραφέντων προϊόντων παραγωγῆς τούτων, ἵνα ἀπομονοῦνται εἰς τὸν σιελόν ὅσον τὸ δυνατὸν ὑπὸ καθαρὰν μορφήν (κρυσταλλικὴν) καὶ νὰ ἐρευνῶνται ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν μικροχημικῶν μεθόδων.

Ἐπὶ τῶν διαφορῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων θεωρεῖται ἡ μέθοδος τῶν

ὡς ἀλάνθαστος, ἢ τήρησις ὁμως τῆς μυστικότητος ἐπὶ τῆς ἐξεταστικῆς αὐτῶν μεθόδου δὲν δίδει τὸ δικαίωμα τῆς ἀνταποδείξεως. Οὕτω π.χ. ἢ πρόσκλησις ἐνὸς δευτέρου ἐμπειρογνώμονος πρὸς ἀνταπόδειξιν ἀποκρούεται ὡς μὴ ἐκτελέσιμος, ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τεχνικοὺς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς λόγου, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλαχίστων ποσοτήτων σ:έλου εἶναι ἀδύνατος ὁ χωρισμὸς τοῦ δείγματος, ἐπὶ πλεόν δὲ δὲν δύναται νὰ προσκληθῇ δεύτερος εἰδικός, διότι ἐλάχιστοι ὑπάρχουσι εἰς ἐνάστην χώραν. Ἐπομένως ἡ ἐξέτασις ἔγκειται εἰς τὰς χεῖρας εἰδικοῦ ἐργαστηρίου μὴ ἐλεγχομένου, καὶ πρόκειται προφανῶς περὶ ἐλέγχου δημοσίας τάξεως, τοῦ ὁποίου τὰ πορίσματα δὲν πρέπει νὰ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον συζητήσεων καὶ κρίσεων. Οὕτω εἰς ἐκάστην χώραν ὑπάρχει ἐν εἰδικὸν Κρατικὸν ἐργαστήριον, ἐνθα ἐκτελεῖται ὁ ἔλεγχος τῶν Ντόπιν ὄλων τῶν Ἴπποδρομῶν τῆς Ἐπικρατείας.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται πόσον σοβαρὰ καὶ λεπτεπίλεπτος θεωρεῖται ἡ ἐν γένει παρακολούθησις τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τιθεμένων Ντόπιν εἰς τοὺς ἵππους τῶν Ἴπποδρομῶν καὶ ὁποία σημασία πρέπει νὰ ἀποδοθῇ, ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν Κλινικὴν παρατήρησιν τῶν ἐμφανιζομένων ζώων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν κανονικὴν καὶ καλὴν δειγματοληψίαν τῶν διαφόρων ἐκκρίσεων καὶ ἐκκριμμάτων τοῦ ζώου.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐνταῦθα ἐργαστηριακῆς ἀναλύσεως τῶν Ντόπιν δέον νὰ εἶναι ἔργον ἐπιστήμονος εἰδικευμένου εἰς εἰδικὸν ἐργαστήριον τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτελοῦνται αἱ χημικαὶ καὶ βιολογικαὶ ἐρευνητικαὶ μέθοδοι εἰδικῶν ἀντιδράσεων πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν Ντόπιν. Εἰς ἄλλας χώρας ὁ ἔλεγχος τῶν Ντόπιν ἐπιτελεῖται παρ' ἐπιστημόνων Κτηνιάτρων εἰδικευμένων εἰς τὰ προβλήματα τῆς Χημείας καὶ Βιολογίας. Ἡ ἀντίληψις ὅτι τοιαῦται ἀναλύσεις δύναται νὰ ἐνεργηθῶσιν καὶ ἀπὸ ἰατροῦ βιολόγους ἢ ἰατροδικαστὰς δὲν εἶναι ὀρθή, διότι πολλὰ εἶδη τῶν ἄλκαλοειδῶν ναρκωτικῶν ἢ διεγερτικῶν μέσων, ἔχουσι διάφορον ἐνέργειαν καὶ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ζώων ἀπὸ ὅ,τι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀπόδειξιν δὲ περὶ τούτου ἀποτελεῖ τὸ γεγονός, ὅτι εἰς ὅλας τὰς χώρας ὑπεύθυνοι διὰ τὸν ἐν γένει ἐργαστηριακὸν ἔλεγχον καὶ ἀνίχνευσιν τῶν Ντόπιν εἶναι ἐπιστήμονες Κτηνιάτροι καὶ Χημικοί, ἐργαστηριακῶς εἰδικευθέντες εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν Ντόπιν.

Ἀπαραίτητος ὄθεν τυγχάνει ἡ ἴδρυσις καὶ παρ' ἡμῖν ἀναλόγου εἰδικοῦ Ἐργαστηρίου πρὸς ἔρευναν καὶ παρακολούθησιν τῶν Ντόπιν. Ὁ ἔλεγχος τῶν Ντόπιν καὶ ἡ ἐν γένει δειγματοληψία ἐν τῇ ἰδρύσει τοῦ Ἐργαστηρίου δὲν θ' ἂν περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ὑποπτα ζῶα, ἀλλὰ ὅπως

συμβαίνει ἐσχάτως εἰς τοὺς Ἴπποδρόμους τῆς ἀλλοδαπῆς, θὰ ἐφαρμόζε-
ται καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ ὑπόπτων ζώων κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν καὶ εἰς ἐκ-
στην Ἴπποδρομίαν, διὰ νὰ παρακολουθοῦνται καλλίτερον καὶ νὰ ἔρχεται
εἰς φῶς ἢ ἐν γένει βιολογικὴ καὶ φυσιολογικὴ κατάστασις τῶν ἵππων τοῦ
παρ' ἡμῖν Ἴπποδρόμου.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΟΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ (*)

ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας

Δρος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Ἡ νόσησις τῶν ζώων τοῦ ἀγρότου ἀποτελεῖ δι' αὐτὸν μέγα οἰκονομι-
κὸν πλῆγμα. Ἐὰν δὲ ἐπακολουθῆσῃ καὶ θάνατος αὐτῶν, τότε ἀνατρέπεται
τὸ οἰκονομικόν του ἰσοζύγιον καὶ ἀρχίζει ἡ ἐξαθλίωσις αὐτοῦ.

Ἐνεκα τούτου ἡ Κτηνιατρικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Κράτους ἔθεσεν ὡς κύ-
ριον μέλημά της, τὴν κατοπολέμησιν καὶ τὴν πρόληψιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν
μεταδοτικῶν καὶ παρασιτικῶν νοσημάτων τῶν ζώων διὰ τῶν Νομοκτηνια-
τρικῶν τῆς ὑπηρεσιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὠργάνωσε τὴν περιθάλψιν τῶν νο-
σοῦντων ἐκ μὴ μεταδοτικῶν νόσων ζώων καὶ ἀνέθεσε ταύτην εἰς τὰ ἰδρυ-
θέντα καὶ ἰδρυθησόμενα Ἀγροτικὰ Κτηνιατρεῖα.

Μέχρι πρό τινος εἰσέτι χρόνου, ἡ θεραπεία ζώου νοσοῦντος ἦτο ὑπό-
θεσις ἰδιωτικῆς ὄλως πρωτοβουλίας. Ἡ θεραπεία ὅμως ἑνὸς ζώου, καὶ ἰδίᾳ
ἀροτριόντος ἵππου ἢ βοός, ἀποτελεῖ σοβαρωτάτην δαπάνην διὰ τὴν ἀγορὰν
μεγάλων ποσοτήτων φαρμάκων, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ Κτηνιάτρου καὶ τοῦ
Νοσοκόμου καὶ ἡ δαπάνη αὕτη ἀνέρχεται ἐνίοτε εἰς ποσὸν καλύπτον τὸ
ἡμισυ σχεδὸν τῆς ἀξίας τοῦ νοσοῦντος ζώου.

Τοιαύτη ὅμως ἀφαίμαξις τοῦ ἰσχυροῦ βάλαντιου ἦτο δυσβάστακτος διὰ
τὸν γεωργὸν μας, ἔνεκα δὲ τούτου ὁ ἀγρότης δὲν ἐτόλμα συνήθως νὰ ἐπι-
ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Κτηνιάτρου καὶ ἐγκατέλειπε τὸ πάσχον ζῶον του
ἀνευ ἰατρικῆς περιθάλψεως.

Συνηθέστερον ἀπηυθύνετο εἰς τὸν ἐμπειρικὸν τοῦ χωρίου, ὅστις ὄχι
μόνον δὲν ἦτο βεβαίως εἰς θέσιν νὰ ὠφελήσῃ, ἀλλὰ καὶ πρόξενος μεγαλυ-
τέρου κακοῦ ἐγένετο, ἐνίοτε δὲ καὶ αἰτία θανάτου τοῦ ἀσθενοῦντος ζώου
ἀπέβαιναν.

Ἐκ τῶν λόγων τούτων τὸ ποσοστὸν τῆς θνησιμότητος τῶν ζώων μας
ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ὑψηλὸν καὶ ἀδικαιολόγητον.

(*) Ἀνεκοινώθη εἰς τὸ Α'. Κτηνιατρικὸν Συνέδριον. Ἀθῆναι, Ἰανουάριος 1951.